Núm. 172 Juny de 2013 laburxa.cat

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3
El Pla del Paral·lel mercantilitza el Poble Sec

El projecte urbanístic busca la transformació del Poble Sec mitjançant la remodelació dels espais públics, de manera que afavoreix l'eficiència econòmica en detriment de les necessitats del veïnat.

Pàg. 5
La Campanya contra els precintes es presenta a Can Vies

Can Vies va acollir la presentació de la campanya que impulsen diferents espais autogestionats de Barcelona que han rebut amenaces de prohibició temporal de l'activitat per part de l'Ajuntament.

Pàg. 12
Entrevista: Anna Pradas

Professorat i alumnat de Sants es mobilitza per l'educació

Burxant A fons
Pàgs. 6–8
Al barri de Sants el sector educatiu continua lluitant per una educació pública i de qualitat i s'hi treballa per generar formes alternatives d'allò que es concep com a educació.

Jes Orquadi

Santi Medina

Pàg. 4
Els pensionistes reclamen la revalorització de les pensions

Els i les pensionistes de Sants, les Corts i rodalies s'han organitzat per reclamar la revalorització de les pensions. Més de 150 persones van presentar col·lectivament una demanda, el passat 22 de maig, a l'Institut Nacional de la Seguretat Social del carrer Numància, on van rebre el suport de les treballadores.

L'acció forma part d'una campanya impulsada per diferents col·lectius i assemblees que s'ha iniciat al barri de Sants,però amb vocació d'estendre's a d'altres barris per defensar col·lectivament les pensions públiques.

EDITORIAL

Estem aquí per quedar-nos-hi

La Burxa, Sants

El divendres 3 maig *La Burxa* va celebrar el seu 15è aniversari envoltada de les veïnes d'aquest barri tan burxaire. El grup de circ social Pirart va fer una actuació ben especial a la plaça Josep Pons-Màlaga, inspirada en la realitat de Sants, La Burxa i Can Vies, que també estava d'aniversari: *0016 anys amb llicència per desobeir*.

Després d'una breu explicació de La Burxa i del nou projecte, acompanyada per una exposició de portades representatives dels últims 15 anys, ens vàrem traslladar a Can Vies per sopar i ballar! L'alta participació de la gent del barri als actes de celebració ens va injectar una dosi d'energia i motivació enorme. Va quedar palès una vegada més com *La Burxa* està integrada en el teixit social de Sants, ja que s'esperava la seva tornada en escena amb candeletes, i no es per tirar-nos floretes... Bromes a part, gràcies per ser-hi mes rere mes, i els que vindran!

D'altra banda, volem felicitar a un altre mitjà de comunicació alternativa instal·lat al barri de Sants, *La Directa*. Sabem que en poc temps ja han aconseguit la fita de diners que s'havien proposat al Verkami per poder fer canvis a la web, millorar la situació professional de les persones implicades i obrir el camí per gestar una cooperativa. I les bones notícies no s'acaben aquí: un altre projecte germà, l'*Info-Usurpa*, es torna a imprimir, us trobàvem a faltar! Cada cop es fa més evident la necessitat de tenir uns mitjans autogestionats que fugin dels circuits capitalistes. A la dreta de l'Eixample ja s'han decidit, i estan impulsant un mitjà de comunicació popular. Un equip burxaire s'hi va desplaçar fa unes setmanes per compartir la nostra experiència. A més, l'altre dia ens arribaven per Twitter ecos de l'Àgora de Badalona, on es proposava crear també un mitjà propi i algunes usuàries ens comentaven que els venia *La Burxa* al cap a l'hora d'imaginar-lo. A nosaltres ens ve un altre nom: *Masala*. Gràcies per confiar en nosaltres.

Aquesta proliferació de mitjans ve de lluny, però ens hem adonat que tenen un creixement exponencial i que, els que ja hi eren, tenen la capacitat de reinventar-se. Des de les cooperatives sorgides després del desmantellament de diari *Público*, fins a projectes que es van consolidant i volen mantenir-se, com LaTele.cat, que ha iniciat una campanya per seguir amb les emissions a la TDT. Són tants que no volem intentar enumerar-los! Està clar que estem enxarxades, com demostra l'Agència 29S, i treballem per la comunicació de base des de diferents suports i nivells, i de tant en tant ens trobem compartint taula en una ponència sobre el sector o barrejant-nos amb diferents projectes al mateix temps, però més enllà d'un espai físic o d'un projecte en comú, compartim molts plantejaments i maneres d'entendre la comunicació.

No ens enganyem, la informació que generem no només es queda en determinats cercles, tenim les eines i el coneixement per arribar tant a la veïna de la nostra escala, com a l'opinió pública general i en l'agenda informativa dels mitjans "tradicionals", sovint fent la feina d'investigació que ells no volen assumir, com ens han demostrat, per exemple, les companyes del 15mbcntv i *La Directa*.

Ràdios, teles, diaris, revistes, portals d'internet, aplicacions per a mòbils, xarxes socials i nous canals futuristes que encara ens hem d'inventar... Estem aquí i no ens pensem moure!

Llarga vida a la comunicació anticapitalista!

CARTES

Guatemala jutja dictador, però es desdiu

El 1994 vaig conèixer Guatemala amb l'Associació Catalana d'Amistat amb el Poble de Guatemala. Vull compartir amb vosaltres el que hi vaig viure, sobretot dues experiències. Una va ser conviure amb el poble Ixil que, sobretot en l'època del general Rios Montt, havia sigut perseguit per l'exèrcit en l'estratègia contrarevolucionària dels EEUU de deixar sense aigua el peix: aterrorir la població perquè abandonés les muntanyes, i que la guerrilla de la URNG hagués de sortir a buscar menjar fora d'aquesta zona de difícil accés. Per escapar de les matances, les comunitats ixils havien viscut amagades durant anys, parapetantse sota els arbres, sense encendre foc i canviant constantment de lloc. Quan les condicions eren més tranquil·les, s'havien armat de valor per tal de construir poblats anomenats Comunidades de Población en Resistencia (CPR) de la Sierra. Allí vaig conviure amb una comunitat traumatitzada que havia patit un autèntic genocidi que no semblava interessar a ningú en el país. En una altra zona, també vaig acompanyar uns treballadors que planejaven ocupar una finca, de la qual havien estat acomiadats per haverse sindicat, per forçar la seva readmissió. La nit abans de l'ocupació, a l'església on vam dormir, em van manifestar estar disposats a vessar la seva sang si feia falta. Em van semblar una mica exagerats, però setmanes més tard vaig saber que, durant l'ocupació, es va crear molta pressió mediàtica amb declaracions de les autoritats que els treballadors estaven essent instigats per un grup d'espanyols membres d'ETA! Va arribar un moment que la pressió va ser tan gran que els companys van decidir retirar-se amb la promesa de la policia que no hi hauria repressió. La policia va desallotjar la finca i van traslladar els organitzadors detinguts en helicòpter. Després les autoritats van declarar que, volent-se escapar, havien caigut de l'helicòpter. Amb l'experiència d'impunitat del franquisme, mai vaig pensar que es jutjaria als autors del genocidi a Guatemala. Per això em vaig omplir d'esperança al saber que Efrain Rios Montt era condemnat a 80 anys de presó per la repressió del poble ixil. Però deu dies després hem comprovat com el Constitucional de Guatemala ha anul·lat la sentència en un ús polític de l'òrgan que ens recorda a altres constitucionals. De totes maneres, el Constitucional espanyol no ha hagut ni d'entrar en acció en cap judici d'algú que hagi participat en el franquisme, perquè senzillament no s'ha jutjat ningú. I encara queden 9 ministres de Franco amb vida que no s'han penedit del que van fer (alguns van signar sentències de mort) i han sigut premiats amb càrrecs a grans empreses: Licinio de la Fuente, José María López de Letona, Alberto Monreal Luque, José Utrera Molina, Antonio Barrera de Irina, José María Gamazo Manglano, Antonio Carro Martínez, Fernando Suárez González, i José María Sánchez Ventura. Algú els fa un *escrache*?

Jordi Oriola Folch

Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

MICRO OBERT

El mercat lliure de l'amor

Marina Rodoreda, Sant Gervasi

Els darrers dos segles, la idea que tenim de l'amor i les relacions sentimentals ha canviat, tal com ho ha fet la societat en conjunt. A l'Antic Règim, eren els absolutismes de la família patriarcal i l'Església Catòlica qui imposaven la norma sexual. Des de dalt, a les dones ens era triat marit; a l'home l'hi era escollida esposa. Per llei, la persona hauria de tancar els seus instints més bàsics dins els murs de la presó del matrimoni, amb què les institucions de control engarjolaven el desig humà. Avui en dia, el feudalisme amorós encara cueja —igual que altres anacronismes destacats, com les sotanes o la corona— però l'evolució ideològica ens ha portat a un altre (l'altre) model ròmantico-sexual.

El Romanticisme del segle XIX serà la base moral de la visió moderna de les relacions. La llibertat d'elecció de parella ara recaurà en l'individu. El canvi de mentalitat, equiparable al que havia significat el protestantisme per la religió i el liberalisme per la política i l'economia, serà més lent en el nostre cas. La Revolució Francesa de l'amor haurà d'esperar fins a l'aparició del Moviment Feminista i es consolidarà a Europa i Nord-Amèrica durant la dècada dels 60; aquí haurem d'esperar fins la mort del dictador. Tot i això, les benintencionades teories liberals de la llibertat individual seguiran, en l'amor, la mateixa evolució que en l'esfera econòmica, i apareixerà l'altra cara de la moneda: unes tremendes desigualtats socials.

S'obren les portes al mercat lliure de l'amor. A les seves paradetes, la persona esdevé producte; la relació, un intercanvi. El mite impulsat pel cinema i la literatura enaltirà un caràcter irracional, poètic de l'amor, poderosa allau que trenca barreres de classe i iguala els éssers humans en una noble i rebonica unió amb el seus congèneres. Tota aquesta propaganda, integrada ja com a dogma, amaga una racionalitat soterrada. L'elecció de companyia sentimental ve donada per condicionants biològics, psicològics i socials. Pot ser i és, per tant, objecte d'estudi de les ciències naturals i humanes, que ja han posat sobre la taula els factors que influeixen en la tria de parella.

Quan escollim un producte, primer ens fixem en l'embolcall; després, en el contingut. L'embolcall humà correspon al cos i al vestit. És aquí on el capitalisme romàntic ha fet més mal. Molt més enllà de les expectatives biològiques d'aspecte fèrtil i saludable, s'imposen uns cànons de bellesa exagerats o simplement absurds, acompanyats dels gregaris dictats de la moda. Tenir mala sort a la loteria genètica ja és un primer element discriminador —la natura és nazi, per si no ho sabíeu—, però, en bona part, és la submissió als manaments publicitats de la indústria de la bellesa el que determina l'èxit sexual. La inabastable "normalitat" estètica, predicada als anuncis, el cinema o la pornografia és un pal amb pastanaga que patrocina una cursa de rates en benefici de la indústria tèxtil, cosmètica, dietètica, els gimnasos i les clíniques de cirurgia plàstica. El gust general està tan integrat a les nostres mentalitats que arribem a sentir franca repulsió per qui se n'allunya.

Com a segon plat, tenim els requisits oficials pel que fa al contingut. L'individu té un marge estret de maniobra si vol comportar-se d'acord amb allò socialment establert. Les dones sovint ens fixem més que ells en aquest aspecte, sense deixar les exigències físiques de banda. Carisma, lideratge, loquacitat, habilitat comercial; en resum, una bona posició dins la divisió capitalista entre "guanyadors" i "perdedors" tenen més pes que uns abdominals de peça de xocolata.

La disconformitat biopolítica es paga cara. Igual que quan una no es sotmet a l'esclavitud del treball assalariat es queda sense sostre ni aliment, un aspecte diferent o una menor traça en l'execució dels rituals de seducció pot privar a la persona d'afecte i dels plaers de la carn. La comparació amb l'altre crearà, així mateix, una jerarquia social paral·lela. La burgesia, o encara millor, l'aristocràcia de l'amor podrà intercanviar sentiments i fluïds amb les parelles més ben considerades; la classe mitjana anirà tirant i el proletariat es fotrà de gana. Aquí no parlem però d'orgull de classe: el proletariat sexual el que vol és ser aristòcrata. La frustració, la culpabilitat i el ressentiment d'una vida incompleta guiaran l'existència d'aquest, o bé resignada, o bé marcada per una eterna rebel·lió contra el propi jo, prou fructífera per les empreses que se n'alimenten.

Una política urbanística que prioritza els turistes davant del veïnat

El Pla del Paral·lel, la mercantilització d'un barri

Conflicte d'interessos arran dels enderrocaments al carrer Puríssima Concepció — Maties Lorente

L'Assemblea de Poble Sec reivindica un nou model de ciutat. — J.M.

El projecte d'Urbanisme busca la transformació del Poble Sec mitjançant la remodelació dels espais públics, de manera que afavoreix l'eficiència econòmica en detriment de les necessitats veïnals. Una vegada més, les remodelacions urbanístiques posen de manifest la diferència d'interessos entre moviments veïnals i l'Ajuntament de Barcelona.

T. Bonilla i M. Lorente, Poble Sec

L'Avinguda del Paral·lel ha estat sempre una artèria intensa de la ciutat de Barcelona. Un espai de convivència millorable, que des del 1894 va mesclar una oferta cultural genuïna amb un veïnat popular, de classe treballadora.

Quan el 1939, els teatres de la ciutat de Barcelona es van tancar, el Paral·lel va quedar oblidat amb greus conflictes socials i culturals. Problemes que, sobretot, afectaven al Poble Sec.

Des de fa uns anys, l'Ajuntament de Barcelona està desenvolupant un projecte anomenat Pla del Paral·lel. L'avinguda de les persones, les arts escèniques i la gastronomia, per solucionar algunes de les dificultats que arrossega la zona. Però, el Consistori sembla no tenir en compte el que grans teòrics i professionals dels espais urbans com Ash Amin o Jane Jacobs, entre d'altres, recomanen a l'hora de fer de les ciutats un espai d'inclusió, relacions i democràcia.

La remodelació exalta el Paral·lel convertint-lo en un punt turístic. Un eix entre les Drassanes i plaça Espanya que pugui absorbir la quantitat descontrolada de visitants que arriben en grans creuers.

En canvi, no es preocupa per descobrir els problemes socials derivats d'una política urbanística que "prioritza el turista davant de la veïna", tal com apunten des de l'Assemblea de barri del Poble Sec, que ha creat una comissió específica, anomenada "Repensar el Poble Sec", per analitzar el tema. "De mica en mica, assistim a l'expulsió encoberta dels nostres veïns i veïnes, a la pujada dels preus de l'habitatge i a l'augment del control social a l'espai públic", afirmen.

El passat mes de gener l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va presentar el Pla del Paral·lel en el marc d'una exposició sobre l'Avinguda al CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona). Trias el va presentar com "una proposta per millorar la qualitat de vida dels barris i fer que les famílies puguin viure millor" i va destacar que "l'ànima d'aquest pla són les persones i el seu benestar".

Amb un pressupost inicial de 8 milions d'euros, s'ha previst desplaçar el carril bici al centre de la calçada, crear quatre noves places a les cruïlles amb l'Eixample, millorar la pavimentació de les voreres, elaborar una il·luminació específica que faciliti poder parlar del Passeig de la llum, i dissenyar una senyalització especial per als nous itineraris i punts turístics. Característiques que en cap cas inclouen una millora en l'habitatge o solucions a problemes específics. Un exemple clar és l'edifici situat al número 63 del Paral·lel: anava a ser un centre per a la gent gran del barri, propietat de l'ajuntament, però ara roman tancat i en mans d'una empresa privada dedicada al món hoteler.

El procés de transformació del Paral·lel s'iniciava al 2009 amb un conveni entre l'Ajuntament de Barcelona i la Fundació El Molino (FEM). Els interessos compartits passaven per revalorar una zona que conté la Ciutat del Teatre de Montjuïc, la Fira de Barcelona i el port, així com diversos teatres privats. "Una actuació necessària per mantenir i impulsar la vitalitat de l'avinguda com a motor econòmic, turístic, cultural i comercial de la ciutat", va dir Trias a la presentació del projecte.

"No volem que es converteixi el Paral·lel en una nova Rambla i el Poble Sec en un nou Born", va reivindicar un veí del barri a la manifestació que es va celebrar el passat 12 de maig i que va congregar a habitants de zones com el Casc Antic, el Gòtic, la Barceloneta, el Poble Sec i el Raval. Tots ells, barris afectats per diversos plans centrats en fer de Barcelona "la millor tenda del món".

Ja el 2007 la periodista, historiadora i crítica d'arquitectura Anantxu Zabalbeascoa,alertava del model de ciutat que les institucions barcelonines estaven impulsant: "Els turistes encantants —el nombre no deixa d'augmentar— i els ciutadans, descontents —la població no deixa de disminuir [...]. Un lloc al que només arriba gent que tracta de sobreviure i gent que busca divertir-se és un lloc en equilibri inestable".

Necessitats d'un barri

El Poble Sec és un dels barris que més està patint el Pla del Paral·lel. De fet, el passat 5 de maig el Col·lectiu Punt 6 va organitzar un recorregut Jane Jacobs al barri. Aquesta activitat s'emmarca en un moviment internacional derivat de les idees de l'activista urbana nascuda als Estats Units, Jane Jacobs. Una experiència per conèixer i connectar amb l'entorn en conflicte a través d'una "passejada crítica".

Prop de 100 veïns i veïnes del Poble Sec van participar en el passeig, que va mostrar punts problemàtics que no s'han resolt. Per exemple, el carrer Blai. Un espai que ha augmentat la seva activitat diürna i nocturna per la proliferació de bars i restaurants, amb terrasses incloses. Un carrer per als vianants on es vertebra la gran vida social del barri, però que s'està desenvolupant prioritzant les necessitats dels establiments d'oci abans que les de les persones.

Una mostra d'aquesta dinàmica és el decret que prepara l'Ajuntament de Barcelona pel que fa a establiments d'alimentació. El consistori preveu reduir l'horari nocturn d'aquests tipus de locals que tinguin menys de 150 metres quadrats. "Es considera que hi ha una relació causa-efecte entre les situacions de conflicte a l'espai públic a la nit i els establiments que romanen oberts.

> **«No volem que el Paral·lel es converteixi en una nova Rambla»**

De fet, les problemàtiques en horari nocturn estan relacionades sovint amb l'ocupació de l'espai públic amb consum d'alcohol", explica l'ajuntament a la seva plana web. En canvi, aquest decret no té previst cap actuació respecte a l'horari de les terrasses. L'espai públic torna a esdevenir d'ús privat.

El conflicte d'ús dels espais públics també afecta a la recentment remodelada Plaça Navas. Després de set anys d'obres, la construcció no ha resolt les demandes de veïns i veïnes del barri.

Al soterrani s'ha construït un pàrquing privat, eliminant, malgrat les pressions veïnals, un refugi de la Guerra Civil. A més, lluny de resoldre els problemes de l'antiga plaça, aquesta ha creat nous conflictes que confronten a veïnatge i comerciants. Destaca la problemàtica al voltant de la funció social de l'espai i el com compatibilitzar els diferents usos que tant persones grans, com nens i nenes o adolescents fan de la plaça.

La mala relació urbana entre Montjuïc i Poble Sec

Un altre dels problemes del barri és la mala relació urbana entre Montjuïc i Poble Sec. Una connexió a llarga escala fallida, que es reflecteix al Passeig de l'Exposició. El carrer crea una barrera artificial entre el barri i la muntanya i, a més, els vehicles circulen a gran velocitat, fent d'aquesta una zona perillosa per als vianants.

Mentre l'accés per a veïns i veïnes al Montjuïc s'allarga en el temps, l'ajuntament potencia l'arribada a la Ciutat del Teatre.

S'han enderrocat dos edificis, desallotjant al veïnat, al carrer Puríssima Concepció per desenvolupar la zona com a nucli cultural a la ciutat. Segons el consistori, el solar s'utilitzarà per construir una residència d'estudiants de l'Escola Superior d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre. Però, són moltes les persones que ja veuen aquesta obra com la primera d'altres que transformaran el barri en un aparador d'oci i espectacle.

El Pla del Paral·lel podria ser un projecte per a les persones si la filosofia d'ordenació de l'espai públic al darrere busqués afavorir la composició social i cultural de la zona. Un urbanisme que millorarà el dia a dia de les persones que habiten l'espai. En canvi, el disseny urbà de la ciutat funciona dins la dinàmica del benefici econòmic.

Acció col·lectiva per la revalorització de les pensions

Des de Sants s'està impulsant una campanya per defensar les pensions públiques i rebutjar qualsevol retallada en les prestacions.

Gemma Parera, Sants

Més de 150 persones de Sants, les Corts i rodalies van presentar, el dimecres 22 de maig, a l'oficina de l'Institut Nacional de la Seguretat Social del carrer Numància, reclamacions contra aquest organisme exigint l'abonament de l'import corresponent a la revalorització de la pensió entre gener i novembre de 2012 per a compensar l'increment del cost de la vida.

Malgrat que el procés de cada reclamació és individual, tal com estableix la legislació, el lliurament conjunt de totes les sol·licituds i reclamacions vol mostrar el rebuig a les retallades en jubilacions i pensions, així com en prestacions socials (sanitat, dependència,etc.) que estan vulnerant el dret a un envelliment en condicions dignes.

L'acció forma part d'una campanya impulsada per les assemblees 15M de Sants i les Corts, el Col·lectiu Ronda i el Centre Social de Sants, així com les aules obertes de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, entre d'altres, per defensar les pensions públiques.

Segons la Llei General de la Seguretat Social, les pensions s'han d'actualitzar al començament de cada any en funció del IPC. Per això, consideren que la decisió de l'executiu espanyol de no abonar l'import de la revalorització de les pensions vulnera la legalitat vigent i ataca frontalment a un dels col·lectius més vulnerables de la nostra societat.

Una acció liderada pels propis pensionistes

Segons Carlos, membre de l'Assemblea Indignada de Sants, "l'objectiu de l'acció del 22 de maig ha estat visibilitzar la problemàtica de les pensions i buscar l'autoorganització dels pensionistes que són els protagonistes d'aquestes reivindicacions".

Està creixent el nombre de persones interessades a reclamar i, per això, s'està preparant una altra presentació col·lectiva de reclamacions el proper 26 de juny. Així mateix, s'està treballant per ampliar la campanya a altres barris de Barcelona i oposar-se també a la reforma de les pensions.

Molts pensionistes van presentar conjuntament les seves reclamacions — Santi Medina

El proper 17 de juny tindrà lloc el primer dels judicis per una demanda de revalorització presentada a un jutjat social. S'està preparant una convocatòria per omplir la sala del jutjat de pensionistes i mostrar així que aquesta és una demanda col·lectiva que neix d'una problemàtica compartida.

Les fulles de reclamació es poden trobar al Centre Social de Sants on, a més, cada dilluns a les 19h es fa un assessorament col·lectiu. També s'organitzen parades informatives a plaça de Sants els dimarts i dijous a les 18h.

Més informació:
salvemlespensions.wordpress.com
i al telèfon 603090244

Un primer de maig carregat de combativitat i lluita

Ja ha passat l'1 de maig d'enguany

Com cada any les mobilitzacions han succeït durant tot el matí promogudes per plataformes i sindicats combatius al llarg del territori

Paco Ortiz, Sants

A Barcelona va ser convocada una manifestació sota el lema: "Nosaltres produïm, nosaltres decidim", pel sindicat COS de l'Esquerra Independentista a les 11h a Universitat. La CNT va fer al Parc de les Tres Xemeneies del Poble Sec un acte unitari en un lloc emblemàtic que cada any aplega més gent, exposicions, paradetes de llibres i material anarquista divers, poesia, actuacions musicals, mítings i, finalment, una manifestació que va recórrer el Paral·lel i el Raval. A la tarda el col·lectiu antirepressiu Rereguarda en Moviment havia convocat una concentració a la plaça de Sants a les 17:30h sota el lema: "No ens Identifiquem!". La intenció era anar juntes a la manifestació anticapitalista unitària que començava a la plaça dels Països Catalans. Qui es va apropar va poder veure un barri ple d'agents de paisà, a les cantonades del carrer Riego i Guadiana, a carretera de Sants, davant del CSA Can Vies i altres llocs. A la mateixa plaça un dispositiu de furgonetes d'antidisturbis i un panorama desconcertant i surrealista; on es produïren escorcolls i identificacions a tot aquell que anava arribant. Finalment, es van arribar a aplegar unes 100 persones que marxaren en direcció a l'Estació de Sants. Poc després de les sis de la tarda, 15.000 persones sortien de Països Catalans en direcció a l'Eixample per finalitzar a Jardinets de Gràcia. Una riuada de gent de totes les edats, diversos blocs, sindicalistes, el bloc llibertari i el bloc de l'Esquerra Independentista, ompliren l'ambient de Barcelona de consignes anticapitalistes, contra la crisi, l'estat, i la situació de misèria a la que ens empenyen qui governa. Una marxa combativa on es respirava la tensió i la ràbia, a causa del macrodispositiu policial que seguia la manifestació. Es feren pintades a seus de multinacionals i bancs, grups de manifestants atacaren durant tot el recorregut les seus d'aquells que governen i ostenten el poder, les vidrieres de tots aquests culpables s'anaven trencant mentre la gent aplaudia i cridava consignes d'unitat contra el capitalisme.

Al arribar a la seu del Partit Popular es va cremar un ninot que simbolitzava Rajoy. A la Rambla Catalunya els mossos van carregar i van dividir la marxa en tres blocs: la capçalera llegí un comunicat davant la seu de CIU, l'Esquerra Independentista superava el bloqueig policial continuant cap l'Eixample i el bloc llibertari continuà un cop desconvocada la marxa cap al barri de Gràcia.

Els mossos van fer continus intents de càrregues dispersant els manifestants, van establir controls i fer escorcolls, i van tancar a un grup de manifestants dins d'un bar del carrer Girona durant hores, on van identificar i detenir tres persones de forma aleatòria. Fa anys ja que els Primer de Maig han deixat de ser la suposada festa del treball que alguns volen imposar, i el poble recupera la tradició de lluita en el dia dels treballadors i treballadores.

Ni precintades ni callades

La campanya contra les amenaces de precinte es presenta a Sants

El CSA Can Vies va ser l'espai on es va presentar, el dissabte 1 de juny la campanya per denunciar que diversos centres autogestionats de Barcelona estan afectats per amenaces de ser precintats si fan l'activitat normal.

Més de 100 persones assistiren a la presentació de la campanya — Víctor Obregón

Gemma Parera, Sants

Ara tots aquests espais s'han unit per visibilitzar conjuntament la seva situació i fer front a aquestes amenaces. Es tracta de centres socials okupats com La Revoltosa i Distrito VI al Clot o Can Vies a Sants, i també altres espais com el Rock & Trini a la Trinitat Vella i l'Ateneu Llibertari de Sants.

Segons es va explicar en l'acte de presentació de la campanya, "l'Ajuntament utilitza diferents estratègies per acabar amb els espais autogestionats consolidats". Es va argumentar que la seguretat és una excusa, perquè després d'anys de funcionament no s'ha generat mai cap problema, ja que no es busca la rendibilitat econòmica. Per tot, estan decidits a desafiar les amenaces de precinte: "volem fer activitat política, però també cultural i lúdica". Així es va fer el dissabte 1 de juny a Can Vies on, malgrat haber rebut notificació de que seria precintat si es feia l'activitat, es va mantenir la xerrada i el concert programats.

Manel Delgado, professor d'antropologia de la Universitat de Barcelona, va fer la xerrada en el marc de l'acte, en la que va ressaltar la importància de comptar amb "espais de llibertat i sociabilitat com aquests" i va denunciar la utilització del civisme per neutralitzar el conflicte i atacar espais que escapen al control de les administracions.

Aquest any l'aniversari ha incorporat una ruta històrica pel barri amb mirada de gènere

16 primaveres a Can Vies

Enguany hem pogut gaudir del setzè aniversari de Can Vies amb dues setmanes plenes d'activitats.

Can Vies/Grup de dones, Sants

El 3 de maig La Burxa donava el tret de sortida celebrant quinze anys de comunicació popular amb una actuació a la Plaça Josep Pons -Màlaga-, un sopar i nit de festa. Com cada any, l'aniversari del CSA va comptar amb el sopador, el cercaquintos, un concurs de pintxos, la tradicional jornada a la Plaça Josep Pons amb dinar, escalabirres, recital de poesia i concerts, i un final de festa amb la OkupiTxampionsLeague i una sessió de cinema. Aquest any hem pogut compartir experiències amb excanviaires en el marc d'una xerrada sobre els inicis d'aquest CSA, i fer una ruta de gènere pel barri de la mà de Negres Tempestes.

La nota característica que ens farà recordar la celebració ha estat el Lip Dub Can Vies no es toca, que va aplegar a múltiples persones i col·lectius en una acció festiva.

La celebració d'aquest setzè aniversari arriba en un moment en que els centres socials estan més perseguits que mai, per això hem de seguir lluitant per preservar els nostres espais de llibertat. 16 anys i per molts més!

Ruta històrica amb perspectiva de gènere

En el marc de l'aniversari, el col·lectiu Negres Tempestes va organitzar una ruta històrica amb perspectiva de gènere pel barri de Sants. La ruta tenia com a objectiu la visibilització del paper de les dones en la creació d'espais de lluita i resistència.

Ens agradaria destacar el paper fonamental de Micaela Chalmeta, activista feminista que va impulsar la mobilització de les dones a la cooperativa "La Modelo Siglo XX", situada al carrer Violant d'Hongria.

En segon lloc, vam conèixer l'escola lliure "Llum", al carrer Vallespir, on la pedàgoga Clémence Jacquinet va dur a terme el projecte d'educació llibertària i va gestionar aquesta escola de Francesc Ferrer i Guàrdia, malgrat això no va ser tan reconeguda... I si algun dia passeu davant de la botiga de mobles de la Carretera de Sants, sapigueu que durant la Guerra civil, aquest edifici va acollir el famós col·lectiu de dones anarquistes Mujeres libres. Activitats com aquestes visibilitzen la participació del moviment feminista que al barri de Sants i contrarresten la història tradicional on només es reconeix el paper dels homes en les lluites socials i polítiques. Encara avui és imprescindible no només l'existència de grups feministes al barri, sinó també el reconeixement d'aquests.

En aquest moment, volem remarcar la feina de col·lectius com La Fondona, fons feminista/LGTBI/Queer a Can Batlló, o el Grup de dones a Can Vies.

En un moment d'atac capitalista i patriarcal contra els nostres drets, l'existència d'aquests grups i activitats és cabdal per aportar una perspectiva feminista en la lluita per la transformació social.

Jornades La Rosa de Foc

Durant els dos darrers dies de maig i el primer de juny, han tingut lloc unes xerrades sota el nom de "La Rosa de Foc - Jornades per la memòria de la Barcelona romàntica i revolucionària".

Oriol Rigola, Sants

Aquestes jornades han estat coorganitzades des de l'Universitat Lliure de Sants i el col·lectiu Negres Tempestes, amb l'objectiu de recuperar els fets que varen portar a que la ciutat de Barcelona es guanyés aquest sobrenom.

Per fer-ho, el primer dia es va convidar a Celia Romea Castro que ens mostrà, a través de la literatura generada, les revoltes de les Bullangues (1833-1843), esclats de ràbia de la població contra el despotisme que buidava les arques en les primeres guerres carlistes, mentre els portava a la misèria.

El divendres, Agustí Giralt Anales va parlar de les revoltes de quintes, centrant-se en les de 1870, sorgides a causa del reclutament forçós dels joves al servei militar i que provocaren, que els ajuntaments de diversos pobles del pla de Barcelona, entre ells Sants, fossin presos per la població enfurismada incendiantne els arxius per sabotejar el sorteig de les quintes.

Finalment, el dissabte seria Teresa Abelló Güell qui explicaria la Setmana Tràgica (1909), resultat d'un clima de malestar causat de nou per les condicions de vida de la gent agreujades per l'enviament massiu de tropes a defensar la hispanitat de les mines del Riff a l'Àfrica.

Aquestes xerrades es trobaran aviat disponibles a la web (http://larosadefoc.cat), així com altres continguts vinculats.

Les organitzadores estan organitzant una segona edició on es tractaran revoltes semblants a les esmentades, com poden ser els rebomboris del pa o els luddites i els conflictes de les selfactines, entre d'altres.

www.larosadefoc.cat

Les retallades als àmbits educatius

La vaga general convocada al sector educatiu a nivell estatal va fer un pols al poder. Al barri de Sants, al voltant d'un centenar d'estudiants d'instituts com l'Emperador Carles, el Lluís Vives, Proa, el Joan Pel·legrí i el Salvador Dalí (el Prat de Llobregat) van baixar en bloc des de plaça Espanya acompanyats per mares i professors, fins a la manifestació convocada a la plaça Universitat.

Les escoles i els instituts de Sants es van mobilitzar per la vaga d'educació — Jes Orquardi

Clam popular contra les retallades — Jes Orquadi

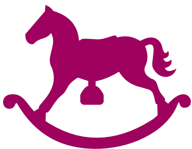

El 0-3 també existeix

Escola Bressol Esquirol

Fa 8 any l'ajuntament ja va imposar el primer canvi de model que va suposar una gran pèrdua qualitativa a l'escola dels 0-3 anys: una escola de 5 grups passà d'11 docents a 7, i 5 persones de suport educatiu cobrien la franja del migdia d'11:30 a 15 h.

Durant aquest curs, en nom de les retallades, s'inicia un altre canvi de model. L'augment de ràtios (passen de 10 a 13 infants de dos anys per grup i els de 3, de 18 a 20); una reducció de mitja hora diària de suport educatiu a la franja del migdia, retallades de sou i pagues del personal i una quota familiar sense descompte de menjador per absències dels infants. S'inicia la privatització, o altrament dita "titularitat pública de gestió indirecta": tres escoles el curs 2012-13 i unes quantes més el curs vinent. S'afegeixen, també, la reducció d'hores de la cuinera, es produeix una alteració dels complements i categoria del personal funcionari —passen de considerar-se docents a "atenció directa intensiva"— i es produeix una pèrdua d'un 15% del sou d'interines i substitutes.

Bressols desobedients!

Anna Pradas

Unes 500 famílies de les escoles bressol municipals de Barcelona han optat per retenir les quotes d'escolarització i menjador dels fills i filles com a gest de protesta per les retallades en educació de 0 a 3 anys. La mobilització s'organitza en resposta a les 3 mesures aplicades per l'ajuntament durant aquest curs: augment d'infants per aula, pèrdua de suport educatiu i inici de la privatització, amb 3 centres externalitzats. Tot plegat consideren que implica un retrocés en la qualitat educativa dels infants.

Una experiència unitària en què famílies i educadores decideixen prendre el camí de la desobediència civil per forçar la crida al diàleg amb un ajuntament que ni les escolta ni les reconeix com a interlocutores.

La primària retallada

Ester Ramos

El curs 2012-2013 va començar amb l'aplicació de mesures que han afectat el funcionament de les escoles i que han obligat al professorat a treballar per frenar la devallada de la qualitat de l'educació: la reducció d'un mestre i mig per centre, de mitjana; i de personal d'administració i serveis, com poden ser les hores de les vetlladores; i l'empitjorament de les condicions laborals. També hi ha hagut un increment de les ràtios —de 27 a 30 alumnes a primària, i de 25 a 27 a infantil—, importants retallades en la cobertura de substitucions —a partir del 6è o 11è dia a primària— i en el manteniment dels centres —15% menys respecte el curs anterior—, i reducció de les dotacions per a activitats i materials o per subvencions a les AMPA o beques.

La retirada del decret de plantilles i la LOMCE suposa una redueix el personal docent mentre amplia l'alumnat, fixa un increment dels preus de l'ensenyament postobligatori, atempta contra el model d'escola pública democràtica i incrementa la segregació escolar. A més, de relegar el català a matèria residual, dinamitant el model d'immersió lingüística.

Escoles de secundària i batxillerat

Dani Martinez

Al districte de Sants-Montjuïc hi ha quasi 9.000 estudiants de secundària entre ESO, batxillerat i cicles formatius. Una primera contradicció davant les retallades és el recent Decret de Plantilles de la Generalitat per tot Catalunya, que estipula en 30 els alumnes per classe: aquest barem és inassolible ja a que els fills de l'onada d'immigració arribada entre 1995-2005 ja està arribant a l'adolescència; i, a més, alguns centres privats del districte no fan batxillerat, i el seu alumnat és sovint captat per instituts públics que han d'obrir una línia més. Aquest és el cas de l'IES Lluís Vives on ja s'ha arribat a 33 estudiants per classe, amb 3 mestres menys al centre que fa dos anys. "Per sort no hem hagut d'acomiadar cap mestre" comenta personalment a *La Burxa* el seu director, puntualitzant que "l'assemblea de mestres del centre va decidir fer 4 hores extres setmanals de voluntariat cada mestre sense cobrar".

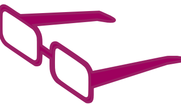
La segona contradicció és la que la involució en els pressupostos per centre, que en alguns casos a Sants-Montjuïc arriba a nivells de fa 8 o 10 anys enrere, no té en compte la inflació ni la recent pujada de l'IVA. Força centres no poden afrontar el manteniment estructural mínim, i perpetuen *sine die* la reparació o renovació de tecnològica diversa; sent aquest darrer recurs pedagògic d'indubtable importància a secundària.

Les universitats també estan en lluita

Ia Bonet

Amb l'augment del 66% de les taxes, les mesures cada vegada més propícies a un gran domini de les entitats privades dins els centres i una despreocupació cap a les estudiants per part dels òrgans de govern que les conformen, les estudiants no s'han quedat de braços plegats. Després de les vagues del 28 de febrer i del 17 d'abril la comunitat universitària va aconseguir, d'una banda, aturar el Consell de Govern de presentació dels pressupostos de la UB i, de l'altra, les estudiants de la UAB van començar l'ocupació del rectorat del campus de Bellaterra, una manera de pressionar l'equip de govern per negociar l'aprovació d'unes mocions presentades al claustre per la comunitat universitària que després d'un mes d'ocupació ha acabat amb algunes accions reivindicatives pel campus i una retirada de les estudiants. No obstant, l'estratègia s'ha aplicat també a la UB amb l'ocupació també del rectorat el passat 23 de maig.

L'Escola d'Adults

Mercè Compte

L'escola d'adults és la gran oblidada del Departament d'Educació a Catalunya. Omplen un gran buit tant per la gent que no va poder anar a escola com els que no tenen una titulació bàsica per entrar al món laboral. L'acomiadament d'interines, la precarietat dels espais , la poca propaganda institucional, la privatització en forma d'escoles concertades i les retallades han fet que es secundés la vaga del 9 de maig.

Al nostre barri hi va haver una Escola d'Adults amb tres mestres, ubicada a l'Escola Perú. Després, va estar peregrinant durant tres cursos per diferents espais del barri fins que va desaparèixer, però sense obviar la lluita. A hores d'ara només hi ha una escola pública a tot el Districte de Sants Montjuïc, a la Zona Franca. La reivindicació d'una Escola d'Adults per Sants és molt important per la demanda i la necessitat d'aprendre al llarg de tota la vida , una mancança que s'emmarca dins la preocupació per com s'està destruint el dret a la formació d'adults.

Motius de sobres per la vaga

No a les retallades que pateix l'educació pública

- Reducció, a Catalunya, de la despesa en educació (del 18,2% al 2003 al 13,7% al 2012)
- Massificació de les aules: menys atenció a l'alumnat i deteriorament de les condicions de treball del professorat.
- Aturada de la construcció de nous centres i les inversions pel manteniment dels actuals.
- Caiguda en més del 25% el pressupost destinat al funcionament dels centres.
- Reducció de beques de menjador, per llibres i projectes.
- Incrementa de les taxes universitàries i establiment de preu a l'accés a la Formació Professional.
- Vulneració dels acords laborals per garantir unes condicions de treball dignes.
- Cobriment insuficient de les substitucions de professorat per baixes.

No a la LOCME, la "Llei Wert"

- Impuls a la privatització de l'ensenyament: es plantegen mesures per afavorir els centres privats concertats i donar cobertura legal als que discriminen l'alumnat per raó de sexe.
- Allunyament de les famílies i del professorat de la gestió dels centres: reducció de les competències del Consell Escolar, assumides per la direcció dels centres.
- Segregació dels alumnes: dóna més recursos en funció dels resultats i no de les necessitats.
- Oposició al model d'immersió lingüística.
- Retorn a un ensenyament amb l'objectiu de preparar exàmens i abandonar qualsevol esperit crític.

No a l'aplicació del decret de plantilles de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC)

El decret de plantilles que desenvolupa la LEC suposa l'assignació a dit de les plantilles per part de les direccions dels centres aconseguint la discreció total per part de les direccions a l'hora de confeccionar les plantilles i seleccionar el professorat, sense cap mena de criteri objectiu ni procediment transparent.

Escoles lliures, una educació des del respecte, la llibertat, i el descobriment d'un mateix i de l'entorn

En uns dies en què els carrers s'omplin de gent demanant una escola pública i de qualitat, caldrà primer que ens preguntem que considerem per una escola de qualitat, i que siguem capaços d'analitzar i ser crítics amb el model d'escola tradicional que tenim implantat com a públic a tot l'Estat espanyol. Aquest mateix model que ha vist passar per les seues aules 13 reformes educatives en els últims 30 anys segons els interessos dels partits polítics que han controlat el poder, i que orienta cada cop més els nostres infants cap als objectius polítics i econòmics d'aquest sistema, en lloc d'educar-los per a què dia a dia treballen per millorar la nostra societat, com hauria de ser el deure moral de cadascú de nosaltres.

Vicent Almela

Un model educatiu que tracta d'evitar convertir els nostres nens en peces amollades a aquest sistema, que es basa en el desenvolupament natural i integral de les criances i que veu l'aprenentatge com a un model de creixement continu i cooperatiu al llarg de la vida és el model d'escola lliure o alternativa.

Aquest model s'nicia al nostre país a principis del segle XX de la mà del pedagog i lliure pensador Francesc Ferrer i Guàrdia, que amb la creació de l'Escola Moderna de Barcelona a l'any 1901 va tractar d'educar per primera vegada els fills de la classe treballadora d'una manera racional, secular i no coercitiva. A més, aquesta escola es va convertir en el primer centre mixt, secular i anticlerical a tot l'Estat espanyol i en què el nou plantejament de l'educació va inspirar desenes d'escoles, ateneus llibertaris i universitats populars a tot Europa. Desafortunadament l'Escola Moderna va estar obligada a tancar les seues portes cinc anys després de la inauguració per les fortes pressions polítiques i religioses del moment, que ja temien per l'aparició d'un sistema educatiu alternatiu que no poguessin controlar. Poc després, al 1909, Ferrer i Guàrdia era jutjat i afusellat a la presó de Montjuïc amb l'excusa d'haver impulsat i participat als fets ocorreguts a la Setmana Tràgica de Barcelona, acusació que no s'ha pogut demostrar fins a la data.

Tot i això, la flama encesa per Ferrer i Guàrdia mai s'ha apagat, i ens els darrers anys són molts els projectes basats amb aquest model educatiu que han aflorat a tot l'Estat espanyol. Només a Catalunya contem amb més d'una trentena de centres que treballen amb aquests principis, molts d'ells agrupats i adherits a la XELL (Xarxa d'Educació Lliure). La XELL és una agrupació de persones que estan a favor d'una mirada respectuosa vers les necessitats vitals de la infància i creuen que educar no significa instruir, sinó més aviat cuidar i acompanyar els processos de la vida dels infants, les seves famílies i els nostres mateixos.

Quan demanem una educació de qualitat caldrà que ens preguntem quin és l'objectiu d'educar. Si es tracta només d'aprendre coneixements o també busquem que els nostres nens desenvolupen unes capacitats humanes necessàries per viure en pau i harmonia. Aquestes necessitats només es poden desenvolupar a partir de la relació amb els altres des del procés, el temps, la comunicació, el mirar-se a un mateix i reconèixer-se, des de l'amor. I aquests precisament són els principis de l'escola lliure.

El Tatanet
Un espai de llibertat i coneixement

Diuen que el món canviarà quan les persones siguin felices. Al Tatanet, creient en el gran poder transformador de la societat que té l'educació lliure, s'aporta i es treballa per la felicitat de les criatures. Les persones que formen part de El Tatanet pensen que si una persona se sent respectada, respectarà; si se sent estimada, serà capaç d'estimar; i si està en pau, transmetrà pau i harmonia. Creuen que si el procés d'aprenentatge està autogestionat pels propis infants, si són ells qui defineixen els seus interessos, facilitaran que les noves generacions no perdin aquesta base inherent, transformadora i crítica amb l'entorn.

L'interès comú que comparteixen els acompanyants i les famílies que formen El Tatanet és el de crear un espai d'educació al marge del model convencional; un espai creat des de la pedagogia integral on es respectin els ritmes i necessitats de cada criatura; un espai on es donen les condicions perquè l'emoció, la corporalitat i l'intel·lecte puguin desenvolupar-se de la mà en un ambient d'acompanyament afectiu que tingui com a pilars l'amor i la llibertat.

eltatanetsants.blogspot.com.es
eltatanet.info@gmail.com

Centre de Recursos Pedagògics Llibertaris Josefa Martín Luengo

L'any 2012 es va crear un nou recurs al barri de Sants, un centre de recursos pedagògics que té com a objectiu projectar centres educatius lliures llibertaris, donar eines a col·lectius en matèria d'assemblearisme, resolució de conflictes, etc., per generar debat i formació en educació llibertària.

En aquests moments s'està creant una biblioteca de pedagogia llibertària, que amb cita prèvia es pot consultar a l'Espai Obert.

El centre de recursos rep el nom de Josefa Martín Luengo, en homenatge a una de les mestres fundadores de l'escola Paideia, que es va preocupar de deixar per escrit un ampli recull de documents i llibres, fets conjuntament amb la resta d'aquest col·lectiu.

Així doncs, el CRPL té la intenció de formar part del debat pedagògic contemporani, projectant-hi la seva mirada, i la de tants i tantes companyes que van somniar i viure una infància en llibertat.

www.pedagogiallibertaria.org

Universitat Lliure de Sants

Des d'aquest espai d'aprenentatge col·lectiu es creu que existeix la necessitat de crear espais on el coneixement escapi de paràmetres com el pensament únic, l'adoctrinament, l'homogeneïtzació i el mercantilisme que dominen aquest món globalitzat en què vivim. Les escoles i les universitats tradicionals mantenen uns profunds lligams amb les institucions i amb les empreses, impedint el desenvolupament lliure d'idees, orientant-lo única i exclusivament a les necessitats d'aquestes. Cal treure l'ensenyament d'aquests centres de programació de cervells per a portar-lo allà on sigui més necessari. Per fer-ho s'han encaminat cap a la Universitat Lliure.

És un espai destinat a la investigació i l'educació de persones en coneixements en diferents disciplines. Les decisions són preses en assemblea oberta i participativa.

Lliure, definint-ne el caràcter organitzatiu i el model educatiu que es pretén seguir, tenint com a valors principals l'horitzontalitat i l'autogestió, les iniciatives són assumides mitjançant el recolzament mutu, i cap d'elles pot tenir afany de lucre. La Universitat Lliure a Sants forma part de la XUL -Xarxa d'Universitats Lliures.

sants.unilliure.org
correu@unilliure.org

Cap a la Universitat Popular Autogestionada de Catalunya!

Des de fa anys nombrosos projectes —universitats lliures, seminaris de pensament crític i grups de recerca autònoms— estan treballant per potenciar l'autogestió del coneixement, construir una institució col·lectiva i enxarxar projectes que ja estan funcionant.

Al barri tenim un parell d'iniciatives que fan camí cap a la Universitat Popular Autogestionada de Catalunya (UPAC): el Segon Seminari d'Estudis Feministes i els cursos "Dones, migracions i intervenció social: eines per un pràctica política" i "Dones, migrades i del sur als mitjans de comunicació", activitats organitzades per La ciutat invisible en col·laboració amb entitats —Grup Eines, col·lectiu Punt Sis, l'associació Candela— i professionals —Mari Luz Esteban, Mercedes Jabardo i Joana G. Grenzner— que aposten per la formació com a eina de transformació social.

upacat.wordpress.com

Properament, a Can Batlló...

Dins del niu de col·lectius, persones i iniciatives per la transformació que és i serà Can Batlló, apareixen també projectes que plantegen l'educació des d'una òptica diferent i que d'aquí un temps iniciaran la seva activitat al barri. Un d'ell és La Canya, un centre de recursos que vol oferir, inicialment, orientació educacional o familiar, reforç escolar i formació a joves fins a 99 anys dins el marc d'una educació no formal.

Un altre projecte serà una escola autogestionada cooperativa i comunitària seguint el model de CEIP i ESO i també l'Espai Familiar, que sorgeix en base a dues carències sòcioeducatives dels barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta: la manca d'espais familiars i la continua desvaloració educativa que està patint l'etapa infantil dels 0 als 6 anys. I una segona carència, aquesta d'àmbit de ciutat: la manca d'espais nadó.

canbatllo.wordpress.com

RACÓ HISTÒRIC

Perill de bombardeig (part 1)

El 13 de febrer de 1937 el creuer italià Eugenio de Savoia va commoure la ciutat amb les seves canonades i les primeres víctimes mortals.

Agus Giralt, Barcelona

Barcelona ja no era una plaça segura allunyada del front de guerra, davant d'ella hi havia el front de l'est, que la separava de Mallorca, un emplaçament que els feixistes italians farien servir com a portavions. La ciutat no era una plaça de fàcil defensa. Oberta al mar, amb pocs espais lliures i propera a Mallorca, des de on els pilots italians realitzaven aproximacions volant en zigazaga per despistar els limitats sistemes de guaita. Cal recordar que els radars no es desenvoluparien fins a la segona Guerra Mundial.

La Defensa Especial Contra Aeronaus va organitzar la defensa activa de la ciutat, situant antiaeris, metralladores i reflectors a Montjuïc, al Poblenou i al Turó de la Rovira. Però mancava armament i a més els canons del litoral no tenien angle suficient per atacar uns avions que pretenien bombardejar el port. Des del Turó de la Rovira es tenia més angle i una visió de 360° però la posició era lluny del port. Així que els anitaeris quasi en exclusiva van servir com a mesura disuasòria que obligà els italians a bombardejar des de més alçada, perdent així precisió.

Per protegir la població calia també la defensa pasiva, els refugis antiaeris. Però es partia d'un desconeixement absolut i amb evidents mancances a les arques municipals. Durant el setembre del 36, l'ajuntament havia creat un Servei de Defensa Passiva Antiaèria per explicar a la població com actuar davant dels bombardejos. Un servei que realitzaria opuscles, conferències, xerrades, emissions radiofòniques i cartells.

Els vigilants i serenos, les cases de socors i farmàcies van constituir una xarxa d'agents actius en cas de perill, i es van activar les sirenes. Els túnels del metro van ser habilitats per resguardar a la població i l'ajuntament va construir els primers refugis. Però les institucions no donaven a l'abast

i la defensa de la ciutadania va quedar en mans dels mateixos ciutadans. On no van arribar les administracions ho va fer la societat civil, que es va autoorganitzar per construir més de 1.500 refugis.

Al Districte VII, Sants, part de les Corts, Hostafrancs i la Bordeta es van edificar més de 120 refugis gràcies a la feina d'homes, dones i nens, organitzats mitjançant tot tipus d'associacions: sindicats, ateneus, comissions de festes, o simplement companys de feina, amb el veïnat de l'escala o del carrer. La riquesa del teixit associatiu de Sants explica que, sense ser el barri més atacat, si que va ser un dels que va tenir més refugis.

BURXANT ELS BYTES

La Burxa fa un pas digital

Amb 15 anys, 'La Burxa' ha decidit fer la transició definitiva al món virtual.

Bernat Costa, Sevilla

La nova web de www.laburxa.cat complementa aquesta edició en paper que tens a les mans. Allà podràs trobar tant les notícies d'última hora com les que estàs llegint en el paper. Volem que sigui un complement, on poder trobar una agenda actualitzada i on poder donar sortida a les necessitats comunicatives d'un barri com Sants.

Tot i que *La Burxa* fa temps que té web i que podíeu trobar els pdf de les burxes a l'anterior, amb aquesta s'ha donat un pas endavant, presentant la informació, complementant-la amb més fotografies, més text, que de vegades no cap en les planes del paper.

La nova web s'estructura amb les noves seccions d'aquesta nova etapa. I s'ha intentat fer donant un pas amb el botó "Publica!" per a connectar amb les lectores i poder interactuar amb les noves eines que ens ofereix la web.

També recordar-vos que des de fa un temps, també hem donat el salt a les xarxes socials, a Facebook (www.facebook.com/laburxa) i Twitter (@laburxa) on esperem poder interactuar i parlar amb vosaltres.

Esperem que us agradi aquesta nova etapa, també en el món digital.

www.laburxa.cat

FOGONS DE TEMPORADA

La llet

Núria May Masnou

Les realitats no solen ser blanques o negres i en el cas que ens ocupa, ja no tenim clar si la llet és tan blanca com alguns la volen.

El primer que ens podem preguntar al qüestionar-nos si la llet és o no és bona per la nostra salut és el temps que fa que la humanitat en consumeix. De fet l'ésser humà és l'únic mamífer que segueix consumint llet una vegada iniciat el procés de deslletament matern. Genèticament doncs, hem de pensar que l'espècie humana no estava preparada per consumir llet en edat adulta. Antigament l'ésser humà era intolerant a la lactosa, el sucre de la llet, com avui encara ho són en gran percentatge els habitants d'Àsia.

Què va passar doncs que canviés aquesta predisposició genètica? Quan la espècie humana va deixar de ser nòmada i caçadora, per convertir-se en sedentària i agricultora —conreant vegetals i cereals, i domesticant animals fins aleshores salvatges—, es va trobar munyint mamífers i amb els seus conseqüents excedents de llet. Amb aquesta llet varen aprendre a fer formatges, tècnica heretada d'antigues comunitats nòmades que requerien reduir el volum de la llet dels seus ramats per fer-la transportable i allargar-ne el temps de vida útil.

És així, com l'ésser humà de mica en mica es va anar acostumant (i genèticament adaptant-se al llarg de generacions) al consum habitual de la llet, i els seus derivats, i consegüentment a la lactosa. Al mateix temps que això passava s'iniciava el consum dels cereals, de nou cultiu, i amb aquest canvi en la dieta s'abandonava aquella anterior, molt més rica en vegetals i fruites. La llet, rica en calci, va substituir el calci que anteriorment proporcionaven les grans quantitats de fruites i verdures consumides, i així ha continuat la història fins als nostres dies.

I avui? Criminalitzar la llet per si sola no ens farà cap bé si no som capaços d'emmarcar-la en una dieta occidentalitzada farcida de greixos saturats i dolços refinats. Relatar-ne només les virtuts pot ser una mitja veritat. Fa només un mes que l'agència de l'alimentació dels EEUU l'ha eliminat com a substituta de l'aigua en els àpats. Hem d'entendre que la dieta nord americana és una de les més riques en aportació calòrica del planeta. Potser doncs, no és la llet el problema, sinó la resta d'ingredients amb que es complementa la dieta de la majoria de nosaltres. Quanta llet hem de beure doncs?

Llet quallada amb llimona

- *1 litre de llet fresca o pasteuritzada*
- *El suc d'una llimona.*

Poseu la llet a escalfar en un cassó al foc fins que observeu que comença a bullir. Retireu-la del foc i aboqueu-hi a poc a poc el suc de la llimona. Observareu que es comença a tallar, deixeu-la reposar durant uns 10 minuts. Amb un drap net folreu un colador i aboqueu el contingut del cassó. Deixeu que es filtri l'aigua però no premseu el contingut sòlid que resta al drap. Podeu guardar el colador amb el drap i la llet quallada directament a la nevera sobre un pot on caurà el sèrum o xerigot. És millor posar film en contacte amb la llet quallada perquè no faci crosta. Un cop fred és bonissim amb mel o melmelada.

UN TOC D'HUMOR...

AGUS

POESIA

Quan ja quasi sense alè i de cop l'infern tancares

M.C. [La Unión Espiritista, any II. Núm. I, Barcelona, nov. 1987]

A voltes pot semblar
que la vida sia sols
tallar-se les ungles
i ordenar uns papers però
la vida sempre s'espavila
un dia o altre la vida s'espavila
treu el nas entre vestidors
o es planta al mig del pas
i de sobte del darrere d'un moment
que us pot semblar normal als distretes i corrent
surt ella en veritat
i de cop deixa d'existir la policia.

ENRIC CASASSES
Bes Nagana, 2011

Poesia escollida per David Caño

CINEMA

Pilar, moments d'intimitat amb una curandera

Redacció

La Manuela Tarsi va conviure durant un llarg temps amb la Pilar, una dona del poble de Latuvi, a Oaxaca, Mèxic. La Pilar era xamana o curandera, i va transmetre gran part del seu coneixement ancestral a la Manuela.

Pilar, Moments d'Intimitat amb una curandera és un documental sobre una gran dona zapoteca que ens parla des de l'escalfor de la seva llar, de l'essència de la vida xamànica. Centrant-se en les històries de la vida de la Pilar, s'il·lustrarà el coneixement sobre l'ús de les plantes medicinals; s'explicaran les antigues tècniques terapèutiques (temazcal, limpia), i es dibuixarà la realitat màgica-religiosa de la cultura indígena zapoteca.

S'han realitzat ja 20 minuts del documental, però encara s'ha d'enriquir amb noves imatges i ha d'entrar en fase de postproducció i distribució. Per aquests motius, la Manuela Tarsi, la directora de la pel·lícula, ha obert una campanya de mecenatge col·lectiu, per fer front a les despeses de producció final de l'obra i així poder fer extensiu el coneixement que li va transmetre la Pilar, que ens va deixar a l'octubre de 2011.

Aquest és un treball que transforma una memòria personal en una eina per la lectura i l'anàlisi del present, convertint-se en un testimoni viu de la realitat quotidiana.

Pilar, moments d'intimitat amb una curandera

Any: 2013
País: Itàlia
Gènere: Documental

Direcció: Manuela Tarsi

pilarlacurandera.wordpress.com

LECTURA

Wilt, els alternatius i els terroristes, de Tom Sharpe

Tom Sharpe
Wilt, els alternatius i els terroristes
Columna, 1990
232 pàgs.

Dani Martínez. Can Batlló.
Xarxa de Biblioteques Socials del barri de Sants

Henry Wilt, de 38 anys, cap d'estudis del departament d'humanitats d'una escola d'arts i oficis anglesa, ha entrat en aquell punt de la vida on els somnis juvenils han deixat pas a la grisor de la quotidianitat familiar i professional. Pare de quatre bessones i marit d'una dona que li organitza la vida, el normalment abúlic Wilt sofreix ocasionals esclats de rauxa, que donen lloc a situacions delirants que són aprofitades per Sharpe per retratar una part de la vida anglesa d'aquell moment.

Estem als any 70, just abans de l'era Thatcher, quan conceptes com alternatiu o ecològic comencen a penetrar a la societat. Wilt (Sharpe) no entén aquests conceptes i només en mostra els aspectes més superficials i grotescos. És també una època on, com ara, es parla a tota hora de terrorisme. Sharpe barreja la vida grisa d'un professor que ha perdut les il·lusions, casat amb una dona que entén d'una manera molt particular el que vol dir alternatiu, normalment pacífica però una autèntica valquíria quan s'ho proposa, amb uns terroristes d'opereta i amb una galeria de personatges: policies histèrics, professors pseudotransgressors, infermeres buròcrates, velletes supervivents, jubilats... D'allò més peculiars. Escrit en el to que tothom coneix com "humor anglès", Sharpe ens vol convèncer, i gairebé ho aconsegueix, que no hi ha cap garantia de que la raó sigui la guia dels comportaments humans.

Arrenca el Segon Seminari d'estudis Feministes: construir teoria i pràctica col·lectivament

Elba Mansilla

El 24 de maig va arrencar amb èxit rotund d'assistència i participació la primera sessió. L'antropòloga Mari Luz Esteban, autora del llibre *Crítica del pensamiento amoroso*, i l'associació Candela, van inaugurar aquest espai de creació de coneixement feminista teòric i aplicat compartint amb més de 50 persones. Les convidades van analitzar com homes i dones som educades sentimentalment i afectiva de forma diferenciada; i com aquesta construcció social que encimbella l'amor romàntic, de parella i de mare fa que les dones orientin la seva vida i assumeixin de forma generalitzada les càrregues derivades de les tasques reproductives i de cura.

La segona sessió va girar entorn al llibre *Feminismos negros*, i va comptar amb la presència de l'antropòloga Mercedes Jabardo, responsable de l'edició, i del col·lectiu Eines, un projecte de formació i acció en l'àmbit de la intervenció social. A partir de la seva experiència amb dones senegaleses, gambianes i paquistaneses, les convidades van destacar la importància de conèixer

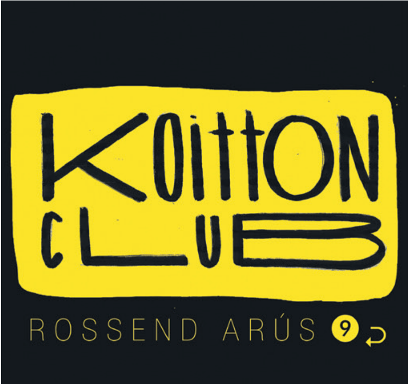
la realitat i els codis propis de les cultures d'origen, i fer visible com s'articulen les opressions de gènere, ètnia i classe social, per incorporar-les a l'anàlisi dels processos migratoris, i alhora tenir-les en compte en el disseny de polítiques públiques i comunitàries d'intervenció.

Amb aquestes dues activitats ha acabat el primer torn del seminari, que continuarà fins al 20 de juliol. La propera activitat és un itinerari pel barri amb perspectiva de gènere amb el col·lectiu Punt Sis. Amb data encara per concretar, aquest grup d'urbanistes ens ensenyaran a redescobrir el barri, la ciutat, tenint en compte l'experiència quotidiana de les dones. La darrera sessió consistirà a fer el taller d'autodefensa i apoderament feminista "El cazador cazado" a càrrec d'Alicia Murillo. Aquesta activitat és no mixta i per participar-hi cal inscriure's-hi.

Per consultar el programa complet del seminari, tenir més informació, inscriure's o donar recolzament econòmic a la iniciativa, podeu visitar el web de La ciutat invisible.

www.laciutatinvisible.coop

El Koitton Club puja persiana de nou

Núria Alcober

El Koitton Club és molt més que un bar, és també una sala de concerts i una cooperativa de treball associat que neix amb l'objectiu de servir de plataforma per al desenvolupament i la promoció d'activitats musicals i culturals al barri de Sants.

Des del 3 de maig, el Koitton Club, al carrer Rossend d'Arús, 9, torna a estar obert i reprèn programacions culturals i musicals, després de cinc setmanes de tancament provisional, ja que el dimarts 26 de març la companyia elèctrica Endesa els va tallar el subministrament.

La crònica dels fets es resumeix de la següent manera: quan el passat mes de juliol van començar les obres d'adequació de l'espai no hi havia subministrament, ni de llum ni d'aigua. És per això que seguint amb el calendari d'obres i permisos es va punxar la llum per poder mantenir els terminis. Paral·lelament a això, es van iniciar els tràmits amb Endesa per a donar-se d'alta i regularitzar el consum.

Calia però, una ampliació de la potència elèctrica per adequar-la a la tipologia d'espai. Un cop feta i pagada, Endesa es va comprometre a enviar un inspector per revisar l'instal·lació i procedir a donar l'alta. Al llarg dels sis mesos d'activitat, cap inspector ni cap tècnic de la companyia va aparèixer, tot i que se'ls va reclamar. Fins que per sorpresa a finals de març, Endesa els va treure els fusibles i el Koitton es va quedar a les fosques.

Per resoldre tot aquest problema, es va haver de fer efectiu un pagament d'una multa (o el que ells consideren un consum que no s'ha pagat) que correspon a un càlcul de 6 hores de consum mitjà per dia amb la potència màxima contractada des de que es produeix l'inici d'activitat.

Durant el mes d'abril es va haver de suspendre la tota la programació. Alguns dels concerts de la primera setmana de tancament es van poder traslladar al bar de Can Batlló.

Ara ja amb la persiana pujada de nou, el Koitton Club encara una nova temporada. Una temporada marcada per l'arribada del bon temps, amb ganes de sortir al carrer, d'airejar les propostes culturals i de vincular-les a altres iniciatives existents.

Com ja fa més de set mesos el Koitton seguirà amb l'oferta diversificada que omplirà els vespres i nits de música en directe, de sessions temàtiques com el Top a Top (Reggae Nights), la Negra Nit o el Shoot the Pump (Soul Nights) o Kwelgaldisyei Party (indie-pop).

Mes nou i exposició nova: "Dones palestines sota l'ocupació israeliana" de la fotògrafa Patricia Bobillo Rodríguez, que s'inaugurarà el 8 de juny amb una xerrada i un concert de worldmusic

Per Sant Joan, una revetlla popular al carrer Rossend Arús servirà per donar la benvinguda a l'estiu i per començar a fer boca del cicle "Les Nits Poètiques" de juliol, que és el projecte intercooperatiu amb La Ciutat Invisible que s'iniciarà el darrer dijous de juny i que constarà de recital poètic al carrer Riego, itinerari poètic de camí al Koitton, on es tancarà la nit amb recitals-concerts de poesia musicalitzada.

Sensibles i convençudes de que una altre manera de consumir és possible, el divendres 28 de juny, hi haurà una xerrada de consum crític, on participaran membres de la cooperativa de consum Germinal i la cooperativa energètica Som Energia.

Tot aquest període de tancament ha servit per fer feina per dins, per vincular-se, per difondre el projecte i per continuar pensant i sentint que el Koitton Club és i serà un espai de difusió cultural i musical imprescindible a Sants.

AGENDA

JUNY 2013

Estigues al corrent del dia a dia del barri a **laburxa.cat**

Diumenge, 2 Juny (19:00)
Cicle de Cinema Kinki: *El Pico*
CSA Can Vies (Jocs Florals, 42)

Dimecres, 5 Juny (19:30)
Curs "Dones, migracions i intervenció social: eines per una pràctica política"
La Ciutat Invisible (Riego,35)
Del 5 al 26 de juny. Cal inscriure's-hi.

Dimecres, 5 Juny (21:30)
Concert : Sick Moon Freud (psicodèlia)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada: 2€

Dijous, 6 Juny (21:30)
Concert : Nanai + Son de la Chama (reggae, cumbia, latin i mestissatge)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada: 6€

Dissabte, 8 Juny (10:00)
1a Fira de Pirates i Mariners
Al carrer de Sants
Dissabte 8 i diumenge 9

Dissabte, 8 Juny (19:00)
Xerrada: Campanya de boicot, desinversions i sacions contra l'Estat d'Israel
Ponents: Laia Haurie i Roser Zaura
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Dissabte, 8 Juny (21:00)
Concert : Booleecy (worldmusic)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Dissabte, 8 Juny (21:30)
Inauguració de l'exposició fotogràfica "Dones palestines sota l'ocupació israeliana" de Patricia Bobillo Rodríguez
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Dissabte, 8 Juny (23:00)
Concert : Bankrobber Gang Dj's (música indie)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada lliure

Diumenge, 9 Juny (19:00)
Cicle de Cinema Kinki: *Yo, El Vaquilla.*
CSA Can VIes (Jocs Florals, 42)

Diumenge, 9 Juny (20:00)
Concert : 4MEN (quartet a capella)
Koitton Club (Rossend Arús, 9)
Entrada : 5€

Dilluns, 10 Juny (19:00)
Teatre a l'Institut Lluís Vives: "Sota les bombes. La pèrdua de la innocència"
IES LLuis Vives (Canalejas, 107)
Obra de teatre de l'alumnat de 1r d'ESO de l'institut del barri de Badal

Dimarts, 11 Juny (17:00)
II Aniversari de Can Batlló
Can Batlló (Constitució, 19)
Del dimarts 11 al diumenge 16 de juny

Dissabte, 15 Juny (11:00)
Assemblea de la Xarxa de Biblioteques Socials
Can Batlló, Biblioteca Popular Josep Pons

Diumenge, 16 Juny (10:00)
Cicle de Cinema Kinki: *Navajeros*
CSA Can Vies (Jocs Florals, 42)

Dimecres, 19 Juny (20:00)
X Festa de l'Esport de Sants-Montjuïc
Teatre de Sant Medir (Constitució, 17)

Dissabte, 22 Juny (17:00)
Sants entre flames
Plaça Josep Pons- Màlaga
Colla de Diables de Sants
17h Tallers
18:30h Xocolatada
18:45h Espectacle infantil amb Mimulus.
19:30h Correfoc infantil amb Barrufet i Socarrimats de l'Infern.
20:00h Tabalada amb Bocs de Can Roses, Tabalers de les Corts, la Repúblik de l'Avern.
21:30h Espectacle de foc a Can Batlló
22:00h Festa i ballaruca a l'auditori del Bloc Onze de Can Batlló amb el PD Fumantxu.

ANNA PRADAS
Col·lectiu AMPA Bressol Barcelona

L'Anna (Barcelona, 1976) és veïna de Sants i porta la seva filla Bruna a l'escola bressol municipal El Fil del carrer Nicaragua, 45. Forma part del col·lectiu format per prop de 500 famílies que aquest passat mes de maig han deixat d'ingressar la quota mensual de l'escola com a mesura de pressió per mostrar el seu descontent amb les polítiques municipals de retallades en l'educació de 0 a 3 anys

Elba Mansilla

L'Anna Pradas i la Bruna amb la samarreta contra les retallades en Educació. La Burxa

«Cal trencar amb el sentiment col·lectiu que lluitar no serveix de res»

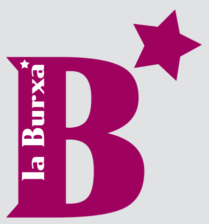
Com heu arribat al punt d'haver de practicar la desobediència?
Aquesta acció és una mesura de pressió per forçar que l'ajuntament ens escolti. Es tracta de retenir les quotes per poder negociar amb el consistori, i intentar aturar les retallades. El darrer curs hem fet diverses accions, com les mobilitzacions unitàries, les marees grogues; les compareixences a plens municipals i concentracions a la plaça Sant Jaume. Tot i mobilitzar força gent, no hem aconseguit que l'ajuntament reconegui el nostre col·lectiu com a interlocutor vàlid, i escolti les nostres demandes. Només reconeixen la Federació d'Associacions de Mares i Pares de Catalunya (FAPAC), que representa a tota la comunitat educativa i en la qual les demandes de l'escola bressol queden diluïdes, allunyades del que vivim les famílies en el dia a dia. Volem parlar directament amb Institut Municipal d'Educació (IMEB), que ens expliqui què estan fent i quins plans tenen per al curs vinent. La retenció de la quota no és un "no vull pagar", sinó una demostració de força per expressar el nostre rebuig al model de gestió. Els diners de la quota els estem dipositant davant de notari i l'assessorament legal ens l'està fent el Col·lectiu Ronda. Hem acompanyat la mesura amb la presentació de la primera Iniciativa Legislativa Ciutadana, acompanyada de 25.000 signatures de suport.

De quants diners estem parlant?
Nosaltres paguem 285€ per l'escolaritat i el menjador de la nostra filla. Enguany hem patit un increment de 30€ respecte la quota de l'any passat, tot i que la ràtio d'alumnes per aula s'ha ampliat i han reduït el temps del personal de suport. El rerefons del conflicte és que hi ha un xoc de model educatiu i pedagògic. Nosaltres defensem una educació pública i de qualitat, un model en què els infants de 0 a 3 anys puguin aprendre des de la relació individualitzada amb un adult que els acompanya. Les retallades impliquen que les educadores estiguin estressades perquè no donen a l'abast; que no puguin atendre de forma personalitzada als infants que necessiten ajuda quan encara no poden menjar, descansar o anar al lavabo de forma autònoma; i que les famílies no siguem informades dels avenços i mancances en l'aprenentatge dels i les petites. No volem incorporar la lògica del benefici al sistema educatiu, i pensem que podem fer molta pressió mitjançant la nostra capacitat econòmica: imagineu-vos que això ho fem les 8.000 famílies vinculades a les escoles bressol municipals!

«Les marees grogues contra les retallades en educació han aconseguit reconstruir i reviscolar la unitat d'acció»

Com s'està vivint la mobilització des de dins?
Estem molt motivades amb la xarxa que estem construint a l'escola, especialment, perquè organitzar-se en el marc de les bressol és molt difícil, perquè els infants només hi són fins als 3 anys. Ara hi ha famílies que, tot i que els infants ja no estan a l'escola, hi continuen vinculades. Les marees grogues contra les retallades en educació han aconseguit construir i reviscolar la unitat d'acció entre famílies, mestres i educadores, implicar a tota la comunitat que hi ha al voltant de l'escola.

Quin són els propers objectius del col·lectiu AMPA Bressol de Barcelona?
Després de la retenció de quotes al maig, estem acabant de definir el calendari d'accions fins a final de curs. I ja se'ns ha sumat molta gent nova! Creiem que hem de crear corrents positives i ampliar la xarxa entre les escoles. Aquesta acció ens ha mostrat que cal innovar en les formes de resistència i mobilització, per trencar amb el sentiment col·lectiu que organitzar-se i lluitar no serveix de res. Pensem que utilitzar la nostra capacitat per pagar la quota com a mecanisme de pressió per defensar l'educació pública i de qualitat pot ser una forma molt eficaç que complementi la resta d'estratègies que ja estem tirant endavant.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Jes Orquadi, Jordi Oriola Folch, Marina Rodoreda, Thaïs Bonilla, Maties Lorente, Gemma Parera, Santi Medina, Paco Ortiz, Oriol Rigola, Can Vies, Grup de Dones, Escola Bressol Esquirol, Anna Pradas, Ester Rams, Dani Martínez, la Bonet, Mercè Compte, Vicent Almeda, Agus Giralt, Bernat Costa, Núria May Masnou, Amadeus, Pol Casas, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Víctor Obregón, David Caño.

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | Koitton Club – Rossend Arús, 9 –koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **PimPam Films** – Valladolid, 25 – www.pimpamfilms.com | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org